

Nr 170.

Godkänd av första kammaren den 19 maj 1917.
Godkänd av andra kammaren den 19 maj 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till stadga angående hotell- och pensionatrörelse, dels ock en i anledning därav väckt motion.

(Lagutskottets utlåtande nr 50.)

Till Konungen.

Genom en den 16 februari 1917 dagtecknad proposition, nr 80, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet, begärt riksdagens yttrande över vid propositionen fogat förslag till stadga angående hotell- och pensionatrörelse.

Efter fullbordad granskning av det föreliggande författningsförslaget får riksdagen nu anföra följande.

Förutsättningen för 4 § i förslaget är tydligen, att rörelsen skall vara av mindre omfattning, och har denna förutsättning i huvudsak angivits i paragrafen sålunda, att för rörelsens drivande användes byggnad eller lägenhet, som innehåller högst fyra för gästers härbärgerande avsedda rum. Såsom emellertid i en inom riksdagen väckt motion påpekats, bör rörelsens omfattning bedömas icke endast efter rummens antal utan jämväl efter det antal personer, desamma avse att rymma. Ett tillägg till paragrafen i uti motionen angiven riktning är sålunda nödigt, och torde i detta avseende ett stadgande därom att gästernas sammanlagda antal icke må överstiga åtta kunna ifrågasättas såsom lämpligt.

Avdelning II i förslaget innehåller mycket detaljerade föreskrifter till skydd mot eldfara, i allt väsentligt överensstämmande med det i propositionen omförmälda förslag, som på Eders Kungl. Maj:ts uppdrag utar-

betats av sakkunniga, tillkallade för utredande av frågan om behövliga brandskyddsföreskrifter för byggnader och lägenheter, som användas såsom offentliga samlingslokaler eller för drivande av hotell- eller pensionatrörelse eller dylikt. Då dessa föreskrifter äro särdeles minutiösa och av huvudsakligen teknisk natur, har riksdagen icke kunnat granska dem i deras enskildheter. I stort sett synas de emellertid, åtminstone såvitt angår redan befintliga hotell och pensionat, vara över hövan betungande, och riksdagen håller före, att de i åtskilligt böra kunna begränsas, utan att dock riksdagen är i tillfälle angiva, i vilka särskilda hänseenden en dylik begränsning lämpligen bör vidtagas. Riksdagen utgår emellertid ifrån att bestämmelserna i förevarande avdelning komma att av Eders Kungl. Maj:t underkastas förnyad omprövning i detalj och att därvid tillses, att de krav, som i förevarande hänseende komma att uppställas, hållas inom skäliga och rimliga gränser.

Därvid vill riksdagen särskilt ifrågasätta, huruvida icke generella detaljerade bestämmelser av den natur, som i förslaget upptagits, lämpligen böra meddelas allenast då fråga är om nybyggnader eller större ombyggnader, så att byggnadsplanen kan från början uppgöras med iakttagande av nämnda bestämmelser. Beträffande däremot redan befintliga, i överensstämmelse med hittills gällande föreskrifter uppförda byggnader torde dessa vara av den skiftande beskaffenhet och konstruktion, att en föreskrift om deras ändring till full överensstämmelse med vad som må finnas lämpligt och nödigt i fråga om ny- eller ombyggnad, skulle för ägaren verka oskäligt betungande och i många fall te sig som ekonomiskt omöjligt att efterkomma. Visserligen har Eders Kungl. Maj:t i fråga om äldre byggnader dels öppnat möjlighet i vissa fall till undantag från stadgans regelmässiga bestämmelser (§§ 32 och 33), dels föreslagit en viss, någorlunda lång övergångstid, men detta lär icke vara tillräckligt för tillgodoseende av de av bestämmelserna berörda näringsidkarnas intressen. Emellertid är uppenbart, att åtskilliga gamla byggnader, som nu brukas såsom hotell och pensionat, behöva undergå understundom ganska omfattande förändringar för att tillgodose mycket måttliga anspråk på säkerhet mot brandfara, men generella regler därför lära icke kunna föreskrivas. Riksdagen ifrågasätter därför, att i fråga om dem saken ordnas på det sätt, att åt någon myndighet, exempelvis Konungens befallningshavande, anförtros att, med biträde av sakkunnig person, i varje särskilt fall meddela föreskrifter, i vilken omfattning och på vad sätt en dylik byggnad bör undergå omändring i ändamål att nödigt skydd mot eldfara må beredas där boende personer. Vid meddelande av dylika föreskrifter bör hänsyn visserligen tagas i första hand till angelägenheten av

att berörda ändamål vinnes, men därjämte ock till förmågan hos det företag, som kommer att drabbas av föreskrifterna, att bära de med desamma efterföljande förenade utgifterna.

En omarbetning av avdelning II i förslaget efter nu ifrågasatta linjer torde jämväl föranleda vissa ändringar i slutbestämmelserna.

Under hänvisning i övrigt till vad som anförts i riksdagens lagutskotts av riksdagen godkända utlåtande nr 50, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen härmed hos Eders Kungl. Maj:t anmäla, att vid granskning av förevarande förslag riksdagen icke funnit annat att erinra mot ifrågavarande stadga än

att bland förutsättningarna för stadgandet i 4 § första punkten synts böra upptagas jämväl, att det antal personer, för vilket hotellet eller pensionatet är avsett, icke överstiger åtta,

samt att i fråga om avdelning II och slutbestämmelserna önskvärt är, att dessa stadganden omarbetas på sätt riksdagen ovan beträffande avdelning II anført.

Stockholm den 19 maj 1917.

Med undersåtlig vördnad.
